HERKES KAZANIYOR

AZİZ NESİN

BİRİNCİ GÜN

Bu konuşma, Kadıköy'e giden bir vapurun lüks güvertesinde geçti. Konuşanların biri irikıyım, biri ufak tefekti. Ben, masanın öbür başındayım. O ikisi yan yana oturmuşlardı. Ufak tefek olanı:

-Ben Ankara'dan ayrılırken iki arkadaşım "Aman, senin katı boşaltma!" diye yalvardılar, dedi.

İriyarı olanı sordu:

-Ev büyük müydü?

-İki oda, bir hol. Ama iyi yerde. Kirası da ucuz.

-Haaa... İkisi de bekârsa, oraya sığışacaklar demek.

-Değil... İkisi de evli. Onu anlatacağım ya. Neden bu kadar ev sıkıntısı çekiyoruz, biliyor musun? Gördüğün evlerin yarısı garsoniyer.. Anladın mı?

İri adam, ufak tefek arkadaşına,

-Mübalağa ediyorsun, dedi, herkeste garsoniyer tutacak para nerede?

-Garsoniyer en ucuz iş kardeşim. Zenginsen bir başına garsoniyer tutarsın. Daha zenginsen, birkaç garsoniyer tutarsın. Zengin değilsen, o zaman da kendi bütçenize göre, iki arkadaş, üç arkadaş, beş arkadaş, her neyse, birleşik bir garsoniyer tutuyorsunuz. Şirket gibi bir iş. Yirmi kişilik garsoniyerler bile var.

-Şaşılacak şey!

-Sen uyuyorsun. Şimdi erkek olsun da garsoniyeri olmasın, hiç yok... Yoksa biz bu kadar ev sıkıntısı çeker miyiz? Her garsoniyer. Bir evin perdeleri hiç açılmıyorsa, anla ki orası garsoniyerdir. Ben Ankara'dan ayrılırken "Senin katı bize ver!" diye yalvardılar. Kira ucuz, iyi yerde de. Gelgelelim kontrat benim üstümde. Başkasına devir hakkım da yok. Arkadaşlar: "Kontrat yine senin üstüne kalsın, kirayı biz verelim." dediler. "Bir şartla" dedim: "Ankara'ya geldikçe ben de burada kalacağım." Razı oldular, benim katı onlara bıraktım. İstanbul'a geldim.

Aradan üç ay mı, dört ay mı

ne geçti, ben Ankara'ya gittim.. Eh, evimiz var ya, otel parasından kurtulduk. Bende evin anahtarı var. Kötü bir karşılaşma olmasın diye, benim eski evimi garsoniyer olarak kullanan iki arkadaşa, akşama eve geleceğimi haber verdim.

Gündüz sağa sola koşmaktan yorulmuşum. Erkenden eve gidip yattım. Gözüm daldı dalmadı, dışarda bir tıkırtı. Kapı açılır gibi oldu. Sonra ayak sesleri, daha sonra bir kadın cilvesi, fıkırdama. Yattığım odanın kapısı açıldı, elektrik yandı. Karşımda hiç tanımadığım bir sarhoş erkekle kadın... Ben ona sormadan erkek bana sordu:

-Sen kimsin be?...

Yataktan şöyle bir doğruldum.

-Yanlış geldiniz, dedim, her halde başka kata girecektiniz. Burası benim evim.

Adam,

-Ne yanlış katı? dedi. benim elimdeki maymuncuk değil, anahtar. Bu anahtar her kapıyı açmaz

ya...

-Her kapıyı açmaz ama, bu kapıyı açmış işte. Lütfen evimden çıkın, beni de rahat bırakın..

Sarhoş söz anlar soyundan değil. -Arkadaş, dedi, çok konuşma, çek arabanı!...

Gecenin bu vakti başımı belâya sokma.

-Ama ben sizi "Mesken masuniyetini ihlâl"den, haneye taarruz" dan karakola şikâyet ederim.

-Sen hele defol git de, sonra ne halt edersen et!...

Ankara'da gecenin bir vakti, otellerde de yer bulunmaz. Sarhoşa,

-Bak arkadaş, dedim. 'Çok güzel bir düşünce geldi aklıma Burada iki oda var. İkimize de yeter. Sabah olunca, gün ışığında kimin haklı, kimin haksız olduğu anlaşılır.

Sarhoşun buna aklı yattı.

-İyi dedi. ama sen öteki odada yatacaksın. Biz bu odaya alışmışız. (DEVAMI HAFTAYA)

HERKES KAZANIYOR

AZİZ NESİN

Ben ötemi berimi toparladım, öteki odaya geçtim.Daha gözümü yummamıştım. Sokak kapısı bir daha açıldı. Elektrik yandı. Bir kadın, bir erkek, benim yattığım odaya daldı. Koridorun lâmbası yanıyor ama, oda karanlık. .Adam gelini gerdek odasına sokan bir Frenk gibi kadını kuçakladı. Sonra hop diye üstüme fırlattı. Ben, kadın üstüme düşünce "Hıh"diye bir sıçradım.. Sıçramamla neye uğradığını şaşıran kadın,

-Altımda biri var!.. diye çığlığı bastı.

Hemen yataktan fırladım.Adama

-Bu ne rezalet!.. diye bağırdım.

Adam

-Asıl rezalet seninki. dedi sen programını şaşırmışsın. Bugün günlerden ne?

-Salı..

-Tamam salı..Saat kaç? İkiyi çeyrek geçiyor.

Bunları söyledikten sonra cebinden çıkardığı deftere baktı.

-İşte program, dedi. her hafta salı günleri gece saat ikiden, sonra sabahın altısına kadar bu oda benim. Benden öncekine vakit kalsın diye onbeş dakika da geç geldim. Nöbet benim.

-Sakın sizin nöbetiniz başka bir yerde olmasın?

-Nasıl olur? Ben her hafta buraya gelirim. Hiç bir salı sektirmem. Daha geçen salı geldim.

Adam bunu söyler söylemez, kadın yakasına yapıştı:

-Vay alçak, utanmaz! Hani sen geçen salı evindeydin? Hani karın bırakmamıştı. ?..

Çantayı adamın kafasına vurmaya başladı. Çantayı kafasına yiyen adam şaşkınlıktan,

-Yalın dur! dedi buraya geldikse hemen kötülük için mi geldik bakalım? Vallahi billâhi karımla beraber geldik.

Kadın çantayı az buldu. Ayağından iskarpini çıkarıp, ökçesini adamın kafasına indirmeye başladı.

-Sus ahlâksız! Senin gibi namussuz bir herif yüzünden aslan gibi kocama ihanet ediyorum. Tuu sana! Adam temelli şaşırdı.

-Anlayıp dinlemeden, hemen suratıma tükürme.. Bizim eve gece yarısına misafirler gelmişti. Evde yer kalmadı şekerim. Biz de karımla buraya geldik. Vurma Allah aşkına..

Kadının sinirlerini yatıştırmak için yataktan kalktım.

-Rica ederim siz buyurun... dedim.

Elbiselerimi kolumun altına, alıp koridora çıktım. Koridorda bir kanape vardı. Kanapeye uzanıp büzüldüm. Ceketimi pardösümü de üstüme çektim. Orada uyuya kalmışım. Yarı uyur, yarı uyanıkken kulağımın dibinde bir mırıltı duydum;

-Yavrum, canım!.

Tatlı bir rüya olacak. Kendimi rüyanın ılıklığına bıraktım.

-İki kişilik! diye bir çığlık kop-

Adamın biri kadını almış gelmiş. Besbelli aceleden lâmbayı

da yakmamışlar, hemen kanapeye uzanmışlar. Kadın, benimle öbür erkeğin arasında kalmış. Üçümüz de fırladık. Onlar elektrik düğmesini arıyorlar, yerini bilmediklerinden bulamıyorlar. Kadın karanlıkta boyuna söyleniyor.

-Sağımda yatıyordun şekerim Birdenbire soluma geçtin. Bu ne iş dèmeye kalmadı, bir de baktım, yine sağımdasın. Demek bunun huyu da bir o yana, bir bu yana geçmek dedim. Ama sonra seni hem sağımda hem de solumda, görünce...

Lâmbanın düğmesini çevirdim Erkek ince biriymiş. Öbürleri gibi üstüme yürümedi.

-Affedersiniz dedi acaba saati mi şaşırdık?

Karşımda yumuşak adamı bulunca diklendim.

-Bu ne edepsizlik!. Burası benim evim.

Adam,

-Bana bir anahtar verdiler dedi.

Her ayın üçünde sabaha kadar bu kanepe benim.

-Kim verdi anahtarı?

-Vallahi..Adı dilimin ucunda. Zeki mi, Zekâi mi? "Z" li bir şey adı. Aydan aya 25 lira anahtar kirası veriyorum.

Sabaha kadar sokaklarda dolaştım, saat dokuzda, benim evi kendilerine bıraktığım iki arkadaşı buldum. Yukarıdan aşağı bir iyi sıvadım:

-Bre alçaklar! Kontrat benim üzerime diye bu edepsizlik, yapılır mı? Ahlâk zabıtasına sicilimi geçirteceksiniz.

Arkadaşım biri,

-Vallahi dedi, kira bize çok geldi. Aylığım bizim evdekileri, geçindirmeye bile yetmiyor. Bir de ayda 800 lira garsoniyer parası nasıl verelim? Zaten senin evi, ayda bir-iki kere ancak kullanıyoruz. İki üç kişi daha bulalım kirayı bölüşelim, dedik. Onlara da birer anahtar yaptırdık.. Kira onlara da çok gelmiş. Onlar da ayda yüzer lira vererek

dört arkadaşa dört anahtar yaptırmışlar. Biz, ondan sonra ipin ucunu kaçırdık.

-Kimlere anahtar verdinizse alın geriye.

-Hangi birini alacaksın. Herkes birbirine anahtar vermiş. Ankara'da herkes bizim garsoniyeri kullanıyor. Cebinde bizim garsoniyerin anahtarı olmayan tek dargelirli kalmadı. Hepsinin tarifesi var.

-Ben şimdi gidip kapının kilidini değiştiriyorum. dedim.

İkisi birden

-Aman etme! diye elime sarıldılar.

-Daha etmesi var mı.

-Aman bütçemiz sarsılır.

-Ne bütçesi? Aydan aya bir de garsoniyer kirası verince bütçeniz sarsılmıyor mu?

-Yahu sen ne diyorsun arkadaş. Bize garsoniyer bedavaya, geldiği gibi o yüzden aydan aya, cebimize para giriyordu.

Ben üç kişiye iki yüzer liradan kiraladım. Bu da üç kişiye kira-

ladı. Altı tane 200 eder 1200 Sekizyüzü kira,kalır 400 lira,ikiyüzer lira da bize kalıyor.

-Siz beni düşünmediniz. Ben de sizi düşünmem.

-Bizi düşünmezsen başka zavallıları düşün. Bizden 200 liraya her anahtar alan da dört anahtar yaptırmış. Yüzer liraya kiralamış. Her ay 200 lira kazanıyor, garsoniyer de bedavaya geyor onlara. Ondan 100 liraya kiralayanlar ellişer liraya dört kişiye anahtar kiralamışlar. Ayda 100 lira kazanıyorlar..Onlar da başkalarına kiralanuşlar.

Bizim garsoniyer herkese bedavaya geldiği gibi anahtarı her eline geçiren de havadan ayda 100 lira, 200 lira kazanıyor. Ne de bereketli iş be kardeşim. Para, makinesi gibi. Ama bu paraların kirAden çıktığı hiç belli değil. Boyuna para yağıyor. Sen böyle şey gördün mü? Bir kilidi değiştirsem, hepsi yandı. Bütçeleri allak bullak olacak. Anahtarın kirası 25 liraya kadar düştüğüne göre artık kaç kişinin kaçar lira kazandıklarını düşün.

İriyarı adam, Ufak tefek arkadaşına;

-Sonra ne yaptın? diye sordu.

-Hemen kilidi değiştirdim... Evsahibine de evden çıkıyorum, dedim. Evsahibi kendim taşınacağım dedi. Ben Istanbul'a döndüm. Onbeş gün sonra evsahibinden bir mektup aldım. Sabahtan, akşama, akşamdan sabaha kadar eline anahtarı alan kapının kilidini zorluyormuş. Kayıpı açamayınca.

-Yahu bu ne iş? Programda, benim saatim!.. diye söylene söylene gidiyormuş. Evsahibi bana bir iyi sövüp saymış.

Sonradan duyduğuma göre evsahibi oradan çıkmış. Kiraya vermiş. Ama hiçbir kiracı bir haftadan çok dayanamıyormuş.

İriyarı adam, arkadaşına,

-Yahu dedi bizim arkadaşlar hep birleşsek de ayda ellişer lira katsak...Ha? Ne dersin?

ŞON